

கலை இலக்கியத் திங்களிதழ்

கணையாழி

மலர் : 59 சிதழ் : 02 சூ 2024 விலை ரூ.25/-

அச்சத்தில்
நிறுத்தலாமா
ஜனநாயகத்தை?
- ம.ரா.

உள்ளடக்கம்

கட்டுரை

வாசுதேவன் அருணாசலம்	06
சோமலெ சோமசுந்தரம்	19
மு.இராமசுவாமி	26
நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா	43
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் எஸ். ரமேஷ்	56

சிறுகதை

காரைக்குடி சாதிக்	15
ம.ரா.	21
ஆ.கிருஷ்ணதாஸ்	38
ஊத்தங்கால் ப.கோவிந்தராசு	47
ஆவூரான்	66

கவிதை

கருமலைப் பழம் நீ	14
வ.ஐ.ச.ரிஜயபாலன்	18
சன்மது	25
ச.ஆனந்தகுமார்	37
ரகுநாத் வ	42
கவிஜி	46
சூர்யமித்திரன்	69
கவிஞர் இலக்கியா நடராஜன்	70
ஈழபாரதி	71
மணி அமரன்	71

கடைசிப் பக்கம்

இந்திரா பார்த்தசாரதி	72
----------------------	----

கட்டுரை

வாசுதேவன் அருணாசலம்

கனவுகள் மெய்ப்பட்டுமே!

ஆ

ழ்மனதின் அழகிய மொழி கனவு. கனவு மொழியின் எழுத்துக்கள் வடிவங்களும், பிம்பங்களும், மற்றும் படிமங்களும் தான். ஆழ்மனதிற்கு பொய் சொல்லத் தெரியாது. உண்மையின் உருவத்தைக் கனவு என்ற மொழியில் வெளிப்படுத்தும். அது புனையும் அளவற்ற குறியீடுகள் நிறைந்த கனவுகள் அனைத்திற்கும் உலகிலேயே உயரிய இலக்கிய விருதுகள் வழங்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு கனவும் பல அர்த்தங்கள் பொதிந்த அருமையான கவிதை; சிறுகதை. மிகச்சிறந்த கவிஞர்; கதாசிரியர். இந்த ஆழ்மனம். பயிற்சியற்ற, ஆழமற்ற போக்கை அளவில்லாமல் தன்னகத்தே தேக்கிவைத்திருக்கும் வெளிமனதிற்கு, ஆழ்மனதின் உண்மைகளை அது உருவாக்கும் கனவுகள் மூலம் அறியும் திறமை அறவே கிடையாது. ஆழ்மனதின் வடிவங்களையும், பிம்பங்களையும், மற்றும் படிமங்களையும், சம்பந்தமே இல்லாததுபோல் தோன்றும் காட்சிக் கோர்வைகளையும், அவை சொல்ல முற்படும் ஆழமான விசயங்களையும், அர்த்தங்களையும், நினைவுப்பரப்பிலிருந்து சுவடுகளேயில்லாமல் அகற்றும் ஆழ்மனதின் உத்திகளையும் அறிந்துகொள்ளும் ஆற்றல் வெளிமனதிற்கு என்றுமே முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட முடியாத சவால்தான். ஆழ்மனதினுடைய பரப்பளவு பல பிரபஞ்சங்களையும் மிஞ்சும். சமயத்தின் சடங்குகளையும், சமூகத்தின் சம்பிரதாயங்களையும், சட்டங்கள் விதிக்கும் விலங்குகளையும், ஆழ்மனம் பொருட்படுத்தாது. தன்னுடைய அராஜகப் போக்கை, அடாவடித்தனத்தை வெளிமனதிற்கு மங்கிய வெளிச்சத்தில் ஆழ்மனம் நாடகமேற்றி “புரிந்துபார்” என்ற நக்கலோடும், புன்முறுவலோடும் மெல்ல நகர்ந்து சென்றுகொண்டேயிருக்கும்.

பரிதாபம் என்னவென்றால், ஆழ்மனதின் உண்மைகளை அறிய கனவு மட்டும்தான் ஒரே வழி. கனவின் வழிதான் ஆழ்மனதின் நாடகங்களை வெளிமனதால் அறியமுடியும். அதனால்தான், ஆழ்மனதின் கனவு நாடகங்கள் வெளிமனதின் நினைப்புப்பரப்பில் நிகழ்ந்ததற்கான சுவடுகளை ஆழ்மனம் அழித்துக் கொண்டேயிருக்கும். ஆனால், அது ஏதோ வெளிமனதோடு பேசுவதற்கு முழுமையாக முயற்சிப்பதுபோலும், போராடுவதுபோலும், தோற்றுப்போய் வருந்துவதுபோலும், வெளிமனதை

உணரவைக்கத் தொடர்ந்து முயற்சி செய்வது போன்ற மாயையைத் தந்துகொண்டேயிருக்கும். முக்கியமாக, ஆழ்மனம் கற்கும் வேகத்திற்கு இணையாக இந்த உலகில் எதுவும் இல்லை என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அது ஒரு மிகச்சிறந்த மாணவர். ஆழ்மனதின் பெருமைகளெல்லாம் போதும்! கட்டுரையின் நோக்கத்தை அறிவோம்!

அரிஸ்டோண்டர் (மா வீரன் அலெக்ஸாண்டரின் அவையில் இருந்த அறிஞர்) மற்றும் ஆர்டிமிடோரஸ் போன்ற கிரேக்கர்கள் எதிர்காலத்தைக் கணிக்கும் கனவுகளின் அர்த்தங்களை விவரிக்க முயற்சித்திருக்கிறார்கள். (இளங்கோவடிகளின் சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி, கோவலன், கோப்பெருந்தேவி ஆகியோருடைய கனவுகள் எதிர்காலத் தீயசகுனங்களைக் கணிப்பவை. கம்பனின் இராமாயணத்தில் சீதை திரிசடையிடம் விவரிக்கும் கனவும் இதே தன்மையைக் கொண்டது.) முக்கியமாக, கி.பி. 180 - 210 காலகட்டத்தில் ஆர்டிமிடோரஸால் எழுதப்பட்டதாக நம்பப்படும் கனவுகளின் விளக்கங்கள் (ஒணரோகிரிட்டிகா - Interpretation of Dreams) ஒரு முன்னோடியாகப் பார்க்கப்படுகிறது. இந்நூலைப்பற்றி ஸிக்மண்ட் ஃப்ராய்ட் தன்னுடைய The Interpretation of Dreams (1900) நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். [ரிச்சார்ட் வொன் கிராஃப்ட்-இப்பிங் 1886 இல் எழுதிய Psychopathia Sexualis என்ற நூலிலிருந்து பல வார்த்தைகளை ஃப்ராய்ட் பயன்படுத்தியுள்ளார்.] ஃப்ராய்ட் கனவுகளைப் பயன்படுத்தி ஆழ்மனதை அறிந்து, மனப்பிறழ்வுகளால் அவதியுற்ற பல மனநோயாளிகளைக் குணப்படுத்த முயற்சித்ததை தன்னுடைய நூலில் ஆழமாக ஆராய்ந்து விவரித்துள்ளார். சராசரியான மனிதர்களின் கனவுகள் வேறு, மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் கனவுகள் வேறு

என்றும் எச்சரிக்கை செய்துள்ளார். கனவுகளின் அர்த்தங்களை அறிந்துகொள்ள அவருடைய காலகட்டத்தில் பழக்கத்திலிருந்த இரண்டு முறைகளின் (ஒவ்வொரு கனவையும் ஒரு நுதல்பொருள் அடங்கிய ஓர் உருவகக் கதையாக அறிதல் மற்றும் ஒரு கனவின் குறியீடுகளுக்கான அர்த்தங்களை ஒரு கனவு-அகராதியில் தேடுதல் (இந்தக் குறியீட்டிற்கு இதுதான் அர்த்தம் என்பதுபோல்) குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி, தன்னுடைய அறிவியல்பூர்வமான, எந்தவிதமான கட்டுப்பாடுமின்றி வெளிப்படுத்தப்படும் எண்ணங்களைக்கொண்டு, கனவுகளை ஆராய்ந்து, அவற்றின் அர்த்தங்களைக் கண்டறிந்து, மனநோயாளிகளைக் குணப்படுத்தியதை விளக்குகிறார். இந்த இரண்டு முறைகளில் இரண்டாவது முறையோடு ஆர்டிமிடோரஸின் முறையும் ஃப்ராய்ட் கனவுகளை அலசியிருக்கும் முறையும் கொஞ்சம் ஒத்துப்போகும். அதிலும் ஃப்ராய்ட் அதிக அளவில் கவனம் செலுத்தியிருப்பது கனவுகளில் வெளிப்படும் குறியீடுகள். குறியீடுகளின் மூலம் ஆழ்மனம் சொல்லும் அர்த்தங்களை அறிய முயற்சித்திருப்பார். ஃப்ராய்டைப் பொறுத்தவரையில், ஏறக்குறைய அனைத்துக் குறியீடுகளும் பாலுறுப்புக்களின் உருவகங்கள்தான்; மனநோய்களின் மூலகாரணங்கள் எதேச்சையான பாலுணர்வுகளின் மீது சமூகம் விதித்திருக்கும் கட்டுப்பாடுகள்தான். இந்தக் கருத்தில் வேறுபட்டுதான் பலர் (முக்கியமாக, கார்ல் யுன்) அவரிடமிருந்து பிரிந்துசென்று பல்வேறு மாறுபட்ட உளவியல் கருத்துகளைத் தெரிவித்தனர்.

கனவுகளை வெறும் குறியீட்டுப் பெட்டகங்களாக மட்டும் பார்த்துவிட முடியாது; பார்க்கவும் கூடாது. காரணம், ஒவ்வொரு கனவுக்கு குறியீடும் ஒவ்வொருவருக்கும் வேறுவேறு அர்த்தங்களைத் தரக்கூடியது. நாயிடம் கடிவாங்கி, தடுப்பூசி எடுத்துக்கொண்டு

தப்பித்தவருக்குக் கனவில் வரும் நாய் ஓர் ஆபத்துதான். ஆனால், நாய்ப்பிரியருக்கு அது அன்பின், நன்றியின் வெளிப்பாடு. பாம்புகளைத் தெய்வங்களாக வழிபடுபவர்கள் காணும் கனவுகளில் வரும் பாம்புகள் நல்ல சகுனங்கள்தான். ஆனால் பிறருக்கு அவை கெட்ட சகுனங்கள். இந்தக் குறியீடுக்கு இதுதான் அர்த்தம் என்று வரையறுத்துவிட முடியாது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. சுருக்கமாக, ஒருவருடைய கனவை வேறொருவர் ஆராய்ந்து அர்த்தங்களை முழுமையாகத் தந்துவிட முடியாது என்பதுதான் உண்மை. பொதுவான கனவுகள் என்று சிலவற்றை நாம் அனுபவத்தில் வரையறுக்க முடிந்தாலும், அவைகளின் அர்த்தங்களைக் கனவு-அகராதியே கையிலிருந்தாலும் உறுதிப்படுத்திவிட முடியாது. ஒற்றையானை துரத்துவது, பாம்பு விரட்டுவது, கோயில் காளை பயமுறுத்துவது, கதவுகளைத் திறக்க முடியாமல் திணறுவது, ஆகாயத்தில் பறப்பது, நீர் ஊற்றில் விளையாடுவது, ஆழ்கடலில் தத்தளிப்பது, ஆற்றில் படகுப்பயணம் செய்வது, திடீரென்று பெய்யும் மழையில் நனைவது, கிணற்றின் விளிம்பில் பயத்துடன் நடப்பது, இருட்டில் தட்டுத்தடுமாறி வழியைத் தேடுவது, தேர்வு அறையில் பதில் தெரியாமல் பதறுவது, கடிகாரத்தின் முட்களோடு போட்டி போடுவது, குதிரைச் சவாரி செய்வது, குளத்தில் மூழ்கிப்போவது, மறைக்க முடியாத இரத்தக் கசிவால் அவதியுறுவது, தோளில் கிடக்கும் பையின் சுமை அதிகரிப்பது, துவைக்க வேண்டிய துணிகளைக் கூடையிலிருந்து எடுக்க எடுக்க குறையாமலிருப்பது, கோயிலுக்குள் போகமுற்சித்து கதவுகளைத் திறக்க முடியாமல் கலங்குவது, கழிப்பிடம் தேடி அலைவது, ரயில் பயணம் திடீரென்று நின்று விடுவது, கப்பலில் பயணிப்பது,

கையிலிருந்த பணம் காணாமல்போவது, உடனிருக்கும் உறவினர்களைத் தொலைத்துவிட்டுத் தேடுவது, ஆற்றில் குளிக்க முயற்சித்து நீச்சல் தெரியாமல் மூழ்குவது, தேர்வு எழுதும்போது பேனாவில் மை தீர்ந்துபோவது, கைபேசிப் பொத்தானை எத்தனை முறை அழுத்தினாலும் அதைப் பயன்படுத்த முடியாமல் அழைக்க வேண்டியவர்களை அழைக்க முடியாமல் தவிப்பது, கைபேசியைத் தொலைத்து விட்டுத் தேடுவது, வேகமாகச் சென்றுகொண்டிருக்கும் நேரத்தில் காவல் அதிகாரி நிறுத்துவது, பயணிக்கும் சாலை இரண்டாகப் பிளப்பது, தவறான பாதையில் அல்லது பேருந்தில் பயணிப்பதைக் காலம் தாழ்த்தி உணருவது, பேசுவதற்கு முயலும்போது பேச்சுவராமல் அவமானப்படுவது, இறந்தவர்கள் “வந்துவிடு” என்று அழைப்பது, பானையில் தண்ணீர் இல்லாமல் தாகத்தில் நா வறண்டு பேச்சுவராமல் போவது, தீக்காயங்கள் ஏற்படுவது, கிடைத்த புதையலை மறைக்கத் தெரியாமல் மாட்டிக்கொள்வது, சொன்ன பொய்கள் வெளிச்சத்திற்கு வருவது, எத்தனை முறை முயன்றாலும் சரியான சாவி கையிலிருந்தாலும் கதவைத் திறக்க முடியாமல் தவிப்பது. இன்னும் அவரவர் எண்ணங்களுக்கு, அனுபவங்களுக்கு, பயத்திற்கு, ஆசைகளுக்கு ஏற்ப கனவுகளை ஆழ்மனம் இடைவிடாமல் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கும். வேறுவிதமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், ஆழ்மனம் கனவுகளை தயாரிப்பதற்குத் தேவைப்படும் கச்சாப்பொருட்கள்தான் இவைகள்: எண்ணங்கள், அனுபவங்கள், பயம், மற்றும் ஆசைகள்.

எல்லாம் சரி! கட்டுரையின் நோக்கம்? இதோ! கனவு விளக்கங்களுக்குக் குறியீடுகள் முக்கியம் என்ற கருத்து ஒருபுறமிருக்க, ஆழ்மனதின் ஒரு சின்ன சேட்டையை விளக்குவதற்கான

முயற்சிதான் இந்தக் கட்டுரை. ஆழ்மனம் குறியீடுகளைக் கனவில் நிறைத்து தன்னை வெளிப்படுத்த முயலும் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வதில் சிரமம் ஏதுமில்லை. ஆனால், ஆழ்மனதிற்கும் குறியீடுகளோடு உள்ள ஆழமான உறவைவிட, மேலும் ஓர் ஆழமான உறவு மற்றொன்றோடு அதற்குண்டு. அதுதான் இது! வெளிமனம் கற்றிருக்கும் மொழியின் அம்சங்கள் - மரபுத் தொடர்கள், கொச்சை வழக்குகள், மற்றும் பழமொழிகள், எந்த மொழியானாலும் சரி. ஒரு மொழியின் மரபுத் தொடர்கள், கொச்சை வழக்குகள், பழமொழிகள் ஆகிய மூன்றிற்கும் ஆழ்மனதிற்கும் மிக நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இவற்றின் உள்ளர்த்தங்கள் எவற்றையும் அறியாததுபோல அவைகளை கள்ளம்கபடமில்லாமல் அப்படியே நாடாகமாக்கும் குணம் ஆழ்மனதிற்கு உண்டு. இதன் அடிப்படையில் உருவானதுதான் மாய யதார்த்தப் புனைவுகள்.

மொழியில் நல்ல ஆளுமை கொண்டவர்களுக்குக் கனவுகளின் அர்த்தங்கள் மிக எளிதில் விளங்கிவிடும். முக்கியமாக, மரபுத்தொடர்களை, கொச்சை வழக்குகளை, மற்றும் பழமொழிகளை நன்றாக அறிந்திருப்பவர்களுக்கு ஆழ்மனதின் கனவுமொழி எளிதாகப் புரியும். மேலும், ஆழ்மனம் தொடர்ந்து வெளிமனதின் மொழியை நக்கலடித்துக் கொண்டேயிருக்கும் என்பதும் புரியும். ஆழ்மனமானது, வெளிமனம் அறிந்த மொழிகளிலுள்ள அனைத்துச் சொற்றொடர்களையும் அப்பட்டமாக அப்படியே உருவகப்படுத்தி எள்ளி நகையாடும். ஆழ்மனதிற்கும் மொழிக்குமான தொடர்பு பற்றி ஃப்ரேன்ஸி (1910) என்பவரின் குறிப்பிட்டுள்ளதாக தனது *The Interpretation of Dreams* நூலில் எட்டாவது பதிப்பில் (1930) (ஒரு

அடிக்குறிப்பில்) ஃப்ராய்ட் கூறியுள்ளார். எனவே இந்தக் கருத்து ஒன்றும் புதுமையானதல்ல. மிகமிகப் பழமையானது. மறதி மணலில் புதைந்துகிடக்கும் இந்தக் கருத்தைத் தோண்டி எடுப்பதுதான் இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கம்.

ஓர் உதாரணம் மூலம் ஆழ்மனதிற்கும் மொழிக்குமுள்ள தொடர்பை அறிந்துகொள்ள முயற்சிப்போம். இப்படியொரு கனவு என்று கற்பனை செய்துகொள்வோம். தன் நண்பன் ஒருவனை ஒரு கடைக்கு அழைத்துச் செல்கிறான் ஒருவன். குளிர்மானம் வாங்கித் தருகிறான். நண்பன் அதைக் குடிக்கிறான். வாயிலிருந்து குளிர்மானம் அவ்வப்போது வலிந்து கீழே சிந்துகிறது. இது கனவின் ஒரு பகுதி மட்டும்தான். உண்மையில் நடந்தது என்ன? தன் நண்பனிடம் ஓர் இரகசியத்தைச் சொல்லிவைத்திருக்கிறான். அந்த இரகசியத்தை அவன் காப்பாற்றுவானா மாட்டானா என்ற சந்தேகம் வருகிறது. அந்தச் சந்தேகம்தான் இப்படியொரு கனவைத் தந்திருக்கிறது. சுருக்கமாக, தன் நண்பன் ஓர் ஓட்டைவாயனோ என்ற சந்தேகம்தான் அப்படியொரு கனவாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது. 'ஓட்டைவாயன்' என்ற மரபுத்தொடர் அப்படியே நாடகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் உள்ளர்த்தம் (இரகசியத்தைக் காப்பாற்ற மாட்டான்) அரங்கேறவில்லை. இந்த முறையில்தான் ஆழ்மனம் வெளிமனதோடு தன்னுடைய கனவுமொழியில் உரையாடும்.

இன்னும் ஓர் உதாரணம்கொண்டு இதுபோன்ற ஓர் உரையாடலை அறிந்துகொள்ள முயற்சிப்போம். ஒரு கூட்டத்தில் நின்று உடன்பணியாற்றுபவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். யாரோ ஒருவர் பின்புறமாகயிருந்து அவருடைய பேண்டைப் பிடித்து, கீழே

இழுத்துவிடுகிறார். இடுப்பிற்குக் கீழே எதுவுமில்லை. சட்டென்று அசங்கிருந்து நகருகிறார். யாரும் அவரைக் கவனித்துபோல் தெரியவில்லை. யாரும் கேலியும் செய்யவில்லை. எதையாவது எடுத்து மறைத்துவிட முயற்சிக்கிறார். அவருக்கு அறிமுகமானவர்கள் வருகிறார்கள். மனம் பதைபதைக்கக் கனவு கலைகிறது. பணி செய்யுமிடத்தில் புதிதாக ஒன்றை நடைமுறைப்படுத்த முயற்சிக்கிறார். அதற்கு ஆதரவு இருக்குமா இருக்காதா என்ற சந்தேகம். முயற்சியில் துணை நிற்பவர்களே தடைகளாக மாறி, தான் அவமானப்பட்டு நிற்கும்நிலை ஏற்படுமோ என்ற கவலை மனதில். இந்தக் கவலைதான் அப்படியொரு கனவாக வெளிப்பட்டிருக்கிறது. “டவுசரைக் கழற்றிவிடப்போறாங்க” என்ற கொச்சை வழக்கு இங்கே அப்படியே அரங்கேற்றப்பட்டுள்ளது. நிரவாணப்படுத்தப்படுவதுபோல் தோன்றும் கனவுகளின் உள்ளர்த்தம் (அவமானப்பட்டுவிடுவோமோ என்ற பயம்) இதுவாகத்தானிருக்கும்.

ஆழ்மனம் பழமொழிகளை எவ்வாறு கையாளுகிறது என்பதையும் பார்த்துவிடுவோம். ஒரு செயலைச் செய்து முடிக்க ஓர் ஒருங்கிணைப்பாளர் முயலுகிறார். பொறுமையின் சிகரம் என்று பெயரெடுத்தவர். செயலைத் தொடங்கிவிட்டார். செய்துமுடிக்கத் தாமதமாகிறது. அவருக்குப் பிடிக்காத உணவுவகை: முட்டைப்பொரியல். அவருக்கு இப்படியொரு கனவு தொடர்ந்து அவ்வப்போது வருகிறது. முட்டைப்பொரியல் சமைப்பதுபோல். ஆழ்மனம் என்ன சொல்லுகிறது? ஒருங்கிணைப்பாளர் கறாராக இல்லையென்றால் அவரால் மற்றவர்களிடமிருந்து வேலை வாங்கமுடியாது; உரிய நேரத்தில் வேலை முடிக்கப்பட முடியாது. மொட்டைத்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும்

முடிச்சுபோடுவதுபோல வெளிமனத்திற்குத் தோன்றுபடி செய்வது ஆழ்மனதின் சேட்டைகளில் ஒன்று. இதோ! இப்போது புரிந்துவிடும். வெளிமனத்திற்குப் பரிச்சயமான அனைத்துச் சொற்றொடர்களையும் [மொழி முக்கியமல்ல] கவனத்தில்கொண்டு ஆழ்மனம் கனவுகளை உருவாக்கும். வெளிமனத்திற்குச் சொந்தக்காரரின் தாய்மொழிச் சொற்றொடர்களோடு மட்டும்தான் கனவுகளை இணைக்கவேண்டும் என்ற சட்டதிட்டம் எதுவுமில்லாதது ஆழ்மனம். இப்படியொரு பழமொழி ஆங்கிலத்திலுண்டு - “You cannot make an omlette without breaking eggs.” இந்தப் பழமொழிதான் அந்த ஒருங்கிணைப்பாளரின் கனவுகளுக்குக் காரணம். வேலை செய்து முடிக்கவேண்டுமென்றால், கறாராக இருந்துதான் ஆகவேண்டும் என்ற கட்டளை ஆழ்மனம் வெளிமனத்திற்கு தொடர்ந்து சொல்ல முயற்சித்திருக்கிறது.

இன்னும் சில உதாரணங்களைப் பார்ப்போம். ஆழ்மனத்திற்கும் கனவிற்கும் உள்ள தொடர்புகளை அறிந்துகொள்ள வசதியாக இருக்கும். ஒருவர் தன் மகளுக்குத் திருமணம் செய்துவைக்க முடிவுசெய்கிறார். உடன் பணியாற்றும் நண்பரிடம் தனது முடிவைச் சொல்லி அவருக்குத் தெரிந்த இடங்களில் ஏதாவது வரன் வந்தால், சொல்லவும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறார். அவரது நண்பரும் சரியென்று சொல்லுகிறார். ஆனால் நண்பரோ எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. காரணம், அந்த நண்பர் கண்ட கனவு. நண்பர் இருசக்கர வண்டியில் தனது மகளுக்கு வரன் தேடித்தரச் சொன்னவரை ஏற்றிக்கொண்டு விரைகிறார். திடீரென்று முன்னால் ஆறுபோன்ற நீர்நிலை. ஆழமாக இருக்காது இருசக்கர வண்டியிலேயே கடந்து விடலாம் என்ற முன்னேறுகிறார். கொஞ்சம்கொஞ்சமாக நீரின் அளவு உயர்வதுபோல் தெரிகிறது. அந்த

நீர்நிலையைக் கடக்க முயற்சித்திருக்கக் கூடாது என்று நினைப்பதற்குமுன் நீரின் அளவு உயர்ந்து கழுத்தளவைக் கடந்து தலைக்குமேல் செல்ல முயலுகிறது. கனவு கலைகிறது. நண்பரும் முடிவெடுக்கிறார். வரன்தேடித் தரக்கூடாதென்று. அப்படித் தேடித்தந்தால், தான் “deep waters”-இல், தே வையற்ற பிரச்சினையில் அகப்பட்டுக்கொள்ள நேரிடும் என்று ஆழ்மனதின் எச்சரிக்கையை உணர்ந்து செயல்பட்டிருக்கிறார். அல்லது தனது நண்பரை “நட்டாத்தில் விட்டுவிடுவதற்கு” தாம் ஒரு காரணமாக இருந்துவிட நேரிடும் என்ற அச்சம்தான்.

சற்று ‘உல்டாவாகவும்’ அணுகுவோம். நாகப்பாம்பு படமெடுத்து ஆடுகிறது. முகத்திற்கு மிக அருகில் வந்துவிட்டது. அடுத்த வினாடி தீண்டிவிடும் என்ற நிலை. தனது வாயைத் திறந்து பாம்பின் தலையைச் சட்டென்று கடித்துப் பல்லை நறநறவென்று இறுக்குகிறார். பாம்பின் தலையில்தானே விஷமிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்த அடுத்தநொடி பாம்பின் தலையை வெளியே துப்புகிறார். ஏதேனும் விஷம் வாயினுள் தங்கிவிடக்கூடாது என்று தொடர்ந்து துப்புகிறார். கனவு கலைகிறது. நிஜவாழ்வில் ஒரு பிரச்சினை உருவாகியிருக்கிறது. அது பூதாகரமாக மாறுவதற்குமுன் அந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டுவிடவேண்டும் என்று நினைத்தவரின் கனவுதான் இது. தாமதித்தால், பிரச்சினை அவரை விழுங்கிவிடும். அதிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது; இதுபோன்ற எச்சரிக்கைதான் ஆழ்மனம் அவருக்குத் தெரிவிக்க முயன்றிருக்கிறது. இதோ அந்தச் சொற்றொடர்; “Kill it before it kills you.”

கோழியைப் பிடிப்பதற்கு முயலுகிறார். கோழி பறந்துபோய் வீட்டுக்கூரையில் உட்கார்ந்துகொள்கிறது. மெதுவாகப் படியேறிச் செல்லுகிறார். அங்கிருந்தும் பிடிக்க முடியவில்லை. இடுப்பில் கையை

வைத்துக்கொண்டு யோசிக்கிறார். கூரையின்மீது மெல்ல கால்வைத்து, கோழியின் அருகே செல்ல முயலுகிறார். வெகு அருகாமை சென்றும்விடுகிறார். இரண்டு கைகளையும் கொண்டு சட்டென்று கோழியைப் பிடிக்கிறார். கோழி பறந்து தப்பிக்கிறது. தடுமாறி கூரையிலிருந்து உருண்டு கீழே விழும்முன் கனவு கலைகிறது. நிஜவாழ்வில் பெரிய பொறுப்பை ஏற்கிறார். சாதித்துக்காட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலோங்கி நிற்கிறது. ஆனால், ஆழ்மனம் பயமுறுத்துகிறது. கேலியும் செய்கிறது. “முதலில் கூரை ஏறி கோழியைப்பிடி. பின் வானம் ஏறி வைகுண்டம் போகலாம்” என்கிறது.

கணவன் மனைவியைக் கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்கிறான். கோயிலில் மனைவியின்மீது திடீரென்று அருள் இறங்குகிறது. நாக்கை நறநறவென்று கடித்தவாறு, கைகளை மேலே உயர்த்தி விரல்களைக் கோர்த்துக்கொண்டு, கண்களை நன்றாக விரித்து, மார்பிலிருந்து நழுவி விழுந்த சேலை, தரையில் இழுக்கஇழுக்க ஆட ஆரம்பிக்கிறான். கணவன் பயந்து, தெறித்து ஓட்டம்பிடிக்கிறான். கனவுதான். தான் மறைக்கும் உண்மையை மனைவி தெரிந்து கொண்டு விட்டாள், “சாமியாடப்போகிறாள்” என்ற பயத்தின் வெளிப்பாடுதான் இந்தக் கனவு.

கணவன் கதம்பச் சரம் வாங்கிவருகிறான். தலையில் சூடுவதற்குப் பதிலாக, மனைவியின் காதில் சுற்றிவிடுகிறான். சுற்றப்பட்ட கதம்பச் சரம் காதிிலிருந்து தொங்கிக்கொண்டிருக்க, மனைவி வீட்டினுள் உலவுகிறாள். திடீரென்று தொங்கும் கதம்பத்தை எடுத்து வயிற்றின் உள்ளே திணிக்க முயலுகிறாள். கனவு கலைகிறது. கணவன் சொல்லுவதெல்லாம் பொய்யென்று “காதில் பூ சுற்றுகிறான்” தெரிந்தும் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறாள்.

அதை பொறுத்துக்கொள்கிறாள் (She stomachs all). பொறுத்துக்கொள்வதுதான் நல்லது என்று அம்மாவிடமிருந்து பெற்ற அறிவுரை பொதிந்த ஆழ்மனம்தரும் எச்சரிக்கையை அப்படியே ஏற்கிறாள்.

நண்பனின் மிக அருகில் வந்து ஒரு சரவெடியைக் கொளுத்துகிறான். நண்பன் பாத்துக்கொண்டேயிருக்கிறான். வெடிக்க ஆரம்பிக்கிறது. நண்பன் பயந்து ஓடாமல், தன் கால்களால் வெடியை மிதித்து நசுக்குகிறான். வெடி அடங்கிப்போகிறது. கனவு கலைகிறது. தன் நண்பனிடம் தான் கூறவிருக்கும் பொய் எடுபடாமல் போய்விடுமோ என்ற பயத்தின் வெளிப்பாடுதான் இது. “வெடியப்போடாதே!” (இதை நான் நம்பமாட்டேன்) என்று தன் நண்பன் கூறிவிடுவான் என்ற பயம்தான் இந்தக் கனவின் காரணி.

என் நண்பர் ஒருவர் என்னோடு பகிர்ந்த ஒரு கனவை அவருடைய அனுமதியோடு இங்கே பதிவிடுகிறேன். எந்தவிதமான தயக்கமுமின்றி அனைத்தையும் கூறுவதாகக் சொல்லி (ஃப்ராய்டின் முறை) இந்தக் கனவைப் பகிர்ந்திருக்கிறார். அவருடைய பார்வையிலிருந்தே அவர் கனவு இங்கே பகிரப்படுகிறது.

“கடற்கரை. இரண்டே இரண்டுபேர்தான் அங்கே. ஒன்று, கிருஷ்ணபரமாத்மா. மற்றொன்று, நான். கிருஷ்ணபரமாத்மா, சிவாஜி கணேசன் நடத்த கர்ணன் திரைப்படத்தில் வந்த கிருஷ்ணன் (என் டி.ஆர்) மாதிரியிருந்தார். அவருடைய புல்லாங்குழலைப் பிடுங்கி கடலில் வீசி எறிகிறேன். புல்லாங்குழல் கடலில் மிதந்து கிருஷ்ணபரமாத்மாவை நோக்கி அலையில் நீந்தி வருகிறது. கிருஷ்ணபரமாத்மா தன்னை நோக்கி வரும் புல்லாங்குழலை எடுப்பதற்குக் கடற்கரையிலிருந்து கடலுக்குள் செல்ல முயலுகிறார். இதைப் பார்த்தவுடன், கிருஷ்ணபரமாத்மாவை எப்படியும் அந்தப்

புல்லாங்குழலை எடுக்கவிடக்கூடாது என்ற முடிவுடன் வேகமாக அவரைச் கடந்து சென்று நீச்சலடித்து (நம்புங்கள் எனக்கு நீச்சல் தெரியும்) புல்லாங்குழலை எடுக்கிறேன். எடுத்து இன்னும் தூரமாகக் கடலுக்குள் எறியவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், கடல்பக்கம் எது, கரைப்பக்கம் எது என்பது தெரியவில்லை. என்னைச் சுற்றி கடல் அலைகள். ஏதோ ஒரு பக்கம் வீசிவிடுவோம் என்று வீசுகிறேன். வீசியபின்தான் பார்க்கிறேன். கரைபக்கம் வீசிவிட்டேன் என்று. மேலும், அது கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் அருகிலேயே கிடக்கிறது. மீண்டும், அவரை எடுக்கவிடக்கூடாது என்று வேகவேகமாக நீச்சலடித்துக் கரைக்குச் சென்று புல்லாங்குழலை எடுத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து ‘ஓடுகிறேன்’. கிருஷ்ணபரமாத்மா என்னைத் துரத்தவில்லை என்பதை உறுதிசெய்துகொண்டு ஓட்டத்தை நிறுத்தி நடக்க ஆரம்பிக்கிறேன். எனது இரண்டாவது மகனும் (ஒன்பது வயது) என்னோடு நடந்து வந்து கொண்டிருக்கிறான். கையிலிருந்து புல்லாங்குழலைப் பார்க்கிறேன். அது, கொக்கியின் முனை மழுங்கிப்போன நீண்ட, ஓர் இரும்புத் துறட்டியாக மாறியிருக்கிறது. கொக்கியைத் தரையில் அழுத்தினால் அது உடைந்துபோய்விடும் என்பதுபோன்ற வெடிப்பு அந்தத் துறட்டியில் காணப்படுகிறது. நாங்கள் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டேயிருக்கிறோம். எங்களைத் தொடர்ந்து ஒரு மக்கள் கூட்டம் வந்துகொண்டிருந்தது. அதிலிருந்த ஒருவன் “அந்தப் புல்லாங்குழலைக் கொடுத்துவிடு. கிருஷ்ணபரமாத்மாவிற்கு வேண்டும்” என்று கத்துகிறான். கூட்டம் வேகமாக நடந்து வந்து எங்கள் இருவரையும் நெருங்கிவிட்டது. சட்டென்று அந்த இரும்புத் துறட்டியின் கொக்கியைத் தரையில் குத்தி,

உடைத்து விட்டு, கொக்கியில் வா துறட்டியைக் கூட்டத்திலிருந்த ஒருவனிடம் கொடுத்துவிட்டு, கீழே உடைந்துகிடந்த கொக்கியைமட்டும் எடுத்துக்கொண்டு அங்கிருந்து நகருகிறோம். “நீ புல்லாங்குழலைத் தரமாட்டேனு நினைச்சேன். அவங்களோட நீ சண்டைபோடுவேனு நினைச்சேன்” என்றான் என்னோடு நடந்துவந்து கொண்டிருந்த எனது மகன். அவனுக்குப் பதில் ஏதும் சொல்லாமல், ‘இந்தக் கொக்கியை ஏதாவது ஒரு ஆற்றில் வீசி எறிந்துவிட்டுச் செல்லவேண்டும்’ என்று மட்டும் மனதில் நினைத்துக்கொண்டு நடக்கிறேன். மேல்தட்டுவரை நீர் தரும்படி ஓடிக்கொண்டிருந்த வாய்க்கால் தென்படுகிறது. அதனுடைய சிறிய பாலத்தைக் கடந்து செல்கிறோம். பாலத்திற்கு அருகிலிருந்த படித்துறையில் சிறுவர்கள் குதித்து நீச்சலடித்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். துறட்டியின் கொக்கியை அங்கே வீசி எறிய முயலுகிறேன். கையில் கொக்கி இல்லை. சில விளையாட்டுப் பொருட்கள்தான் இருக்கின்றன. அவற்றைக் கண்ட எனது மகன் சந்தோஷமடைகிறான். தனக்குத் தரும்படி கூறுகிறான். ஆனால், நான் மறுக்கிறேன். “அது கிருஷ்ணபரமாத்மாவிற்குச் சொந்தமானது. அவரது பொருட்களை நாம் வைத்துக்கொண்டால், அது பாவமாகும். நமக்கு வேண்டாம்” என்று எனது மகனிடம் கூறுகிறேன். வாய்க்காலில் வீசி எறிந்தால், சிறுவர்கள் எடுத்துவிடுவார்களோ என்ற பயம் வருகிறது. இருந்தாலும் வாய்க்காலில் அனைத்து விளையாட்டுப் பொருட்களையும் எறிகிறேன். வாய்க்காலின் கரையிலிருந்து நான் எறிந்ததைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஒரு சிறுவன் தண்ணீரில் குதித்து எறிந்த பொருட்களை எடுக்க முயலுகிறான். அவனைத் தடுத்து நிறுத்துகிறேன்.

“அதெல்லாம் மாந்திரீகம் செய்யப்பட்ட பொருட்கள்! எடுக்காதே!” என்று எச்சரிக்கைச் செய்கிறேன். எனது மகனுடைய முகத்தில் சட்டென்று தொற்றிக்கொண்ட சோகத்தைப் பார்க்கிறேன். “கிருஷ்ணபரமாத்மா ஏதாவது நம்மைச் செய்துவிடுவார். அவர் பொருட்கள் நமக்கு வேண்டாம்” என்று மீண்டு அவனிடம் கூறுகிறேன். அதற்கு அவன் பதில்கூற முயலுகிறான். “காப்பி!” என்ற குரல் கேட்டு எழுந்தேன். என் துணைவி. “கொறட்டைச் சத்தம் தாங்கமுடியல! டிங்கு (எங்கள்வீட்டுப் பெண்ணாய்) வெளியில் ஓடிருச்சு!” என்கிறாள்.

என் நண்பர் என்னிடம் விவரித்த இந்தக் காட்சிக்கோவைக் கனவில் பல குறியீடுகள் பொருட்களாகவும், நிகழ்வுகளாகவும் உள்ளன. அவருடைய நேர்மை, கடவுள்மீது அவர் கொண்டிருக்கும் நம்பிக்கை, அவருடைய நண்பர் (கிருஷ்ணன் என்ற பெயருடையவர் - தன்னுடைய கைபேசியில் அவருக்கான அழைப்பு ஒலி “கேட்டதும் கொடுப்பவனே! கிருஷ்ணா! கிருஷ்ணா! கீதையின் நாயகனே! கிருஷ்ணா! கிருஷ்ணா!” என்ற திரைப்படப் பாடல்) செய்த மாபெரும் உதவியை மறந்து தீங்கு ஏதேனும் செய்துவிடுவோமோ என்ற அச்சம், பதிலுக்கு தனது நண்பருக்கு நல்லது செய்முடியவில்லையென்றாலும், கெடுதல் செய்துவிடக்கூடாது என்ற பதற்றம், தனது இரண்டாவது மகனை நல்வழிப்படுத்தத் தவறக்கூடாது என்ற திண்ணம், (முதல் மகனைப்பற்றிய கவலை அவருக்கு இல்லை), மகனின் (கொக்கி) பாரத்தை இறக்க வழி ஏதேனும் உண்டா என்ற தேடல், அவன் வாழ்க்கையைச் சரியாகக் கவனிக்காமல் தாம் போய்விடுவோமோ என்ற சங்கடம், மகனின் எதிர்பார்ப்பை பூர்த்திசெய்ய முடியாமல் போகுமோ என்ற நடுக்கம், தன் கருத்தோடு ஒத்துப்போகாத ஊரோடு எப்படி ஒத்துப்போவது என்ற கேள்வி,

தனது துணைவியுடனான அந்தரங்க உறவின் தன்மை (துணைவியைப்பற்றி இந்தக் கனவில் ஏதுமில்லை என்றால் அது முற்றிலும் தவறு), தன் மகன்போன்ற, தெரியாத சிறுவர்களின் மீதான அக்கறை, நினைப்பது ஒன்று நடப்பது ஒன்று என்ற ஏமாற்றம், பிரச்சனைகள் சூழ்ந்த வாழ்வு, நடப்பது நடக்கட்டும் (நடை / ஓட்டம்) - இந்தக் கனவில் மிகமுக்கியமான குறியீடுகள்) என்ற மனோபாவம் - இத்தனை அர்த்தங்கள் [என்னால் முடிந்தவரை] இந்தக் கனவில் பொதிந்திருக்கின்றன. (மூன்று முறை எனது நண்பர் இந்தக் கனவில் வந்த சில குறியீடுகளை நன்றாக நினைவுகூர்ந்து சொல்லுவதாக மாற்றியும் இருக்கிறார்.)

இப்படிக்காட்சிகளின் கோவைகளாகக் கனவுகள் தோன்றினால் என்ன செய்வது. மொழி பயன்படுமா? முடிவுதான் என்ன? ஒருவரின் கனவை அவரே முழுமையாக அறிந்துகொள்ள முயன்றாலும் முடியாது. நிச்சயம் முடியாது. (சிறுசிறு குறியீடுகளைக்கூட கணக்கில் கொள்ளாமல் கனவை முழுமையாக அறிந்துகொள்ள முடியாது என்ற ஃப்ராய்டின் கூற்றைப் புறந்தள்ளிவிட முடியாது). தன்னறிவு நிறையவேண்டும். குறியீடுகள் அனைத்தையும் பல அடுக்குகளுக்கு நீட்டி, அர்த்தங்களை அறிந்து பழகியிருக்க வேண்டும். மிக முக்கியமாக, மொழியின் சொற்றொடர்களோடு கனவின் நிகழ்வுகளையும் காட்சிக்கோவைகளையும் இணைக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். மிகமிக முக்கியமாக, உறுதிப்படுத்த முடியாதா அர்த்தங்களைத் திருப்தியோடு அணுக, அனுபவிக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். சுருக்கமாக, இதை மட்டுமாவது நாம் கட்டாயம் அறிந்திருக்க வேண்டும்: “அரிது! அரிது! கனவை அறிதல் அரிது!” இருப்பினும், கனவுகள் மெய்ப்பட்டுமே!”

vasuaruntamil@gmail.com ■